

LA ESCOBA
Revista ucraniana de humor y sátira

Журнал гумору і сатири.
Виходить щомісяця.

Buenos Aires, Mayo de 1975.
Año XXVII № 5 (307).

ХРОНІКА

Серед багатьох річниць, які приходиться нам відзначувати, більшість із них це — сумні річниці. Це річниці смерти визначних наших одиниць, річниці програнних боїв, річниці тої чи іншої втрати. Інклуз не знає, чи інші народи так само ретельно відзначають свої сумні річниці, але гадає, що цей «привілей», це привілей поневоленого народу. Адже не від тепер в психіці нашого народу закорінився плач як один із національних симптомів; ми плакали за втраченою волею, плакала дівчиночка за козаченком, плакали козаки в турецькій неволі... Можливо й звідси виникає отий національний феномен, що ми відзначаємо переважно сумні річниці.

Цей рік не інакший від попередніх. І в цьому році припадає чергова сумна річниця. Це 25-річчя смерти командира УПА, генерала Тараса Чупринки. Як скоро пройшло чвертьсторіччя! Здається, що це було так недавно, як нас усіх струсонула вістка, що в Білогорії згинув разом зі своїми охоронниками відважний генерає, що потрапив протиставити спротив жахливій імперії. Його смерть, як і багато інших смертей, що їх до-конали «старші брати» над нашим народом, оповита

2

серпанком заслони, бо ніхто з наших людей не вийшов з білогорського бою живим, а московські опричники вже подбали про те, щоб звіт про останній бій генерала Чупринки заховати в грубих кагебівських мурах.

Але річниця смерти генерала Чупринки має важливіший аспект, ніж смуток. Це приклад великої посвяти в боротьбі за волю, це відвага людини, що не знала капітуляції, це доказ, що ми нація не лише колгоспників, як нас хоче до того позему зіпхнути Москва, але що ми нація державницько думаючих людей, що потраплять обстоюти своє право на вільне життя. Це знає ворог, і тому зі смертю генерала Чупринки не закінчились його виступи проти ідей, які Чупринка обстоював і боронив, ні не закінчились атаки проти його послідовників. Якщо так, то смерть генерала Чупринки дала нашему народові певний сліксір віри, дала заштрик духа для дальшої боротьби за Україну, за її волю.

В цілому світі будуть українці відзначувати річницю смерти генерала Чупринки. Будуть відзначувати і в Аргентині. Але відзначаймо цю річницю не плачем ані смутком, а з вірою у наше світле майбутнє. Відзначаймо цю річницю з настановою, що з ворогом нема розмов, а с бій на життя і смерть. Цей бій затяжний і великий, бо і велика ставка в тому бою — воля Україні.

Інклуз

ХВОРОБИ ДІДА ЛЕОНІДА

Кажуть, що був хворий дід —
Брежнєв Ілліч Леонід.

Чи на серце, на печінку,
Чи на шлунок, селезінку,
Чи вчепилася клята грипа,
Чи гарячка його тріпа,
І чи довелось лягать
Під перину у «кровать»,
Чи попсули йому кров
Інші із політbüro,
Щоб за його всі нездачі
Примостили десь на «дачі»;
Ніхто не міг точно віднати,
Щоб нам правду всю сказати.

Може скаже хтось: «Балачка
Ця лише «на дроті качка».
Ось, говорять навмання,
Не провіривши до дна,
Чи то правда, чи брехня,
І виходить «єрунда».
Зрештою, так є на світі,
Що теж може захворіти
Не лиш смертний пролетар,
Але і генсекретар.
Тут хвороба не жартує
І кожного напаствує —

Чи він простий, чи кривий,
Аби був лише живий...»

Переконання ж моє,
Що дід Льоня хворий є.
Має різні він хвороби.
Що ссуть не лише утроби
І усеньку його тушу:
Але навіть його душу:
Він з природи споконвічний
Є рапах економічний.
На хворобу цю довіку
Не найде він уже ліку.
Не помогуть всякі чари,
Ані фунти, ні долари,
Ані п'ятирічний плян.
Ані орден, ні наган.
Напастує цього типа
Повсякчас китайська грипа,
Гризе внутрішня болячка
І арабська теж гарячка,
Переслідує хронічна
Манія шовіністична;
Болить його сильно шлунок,
Ніо набитий немов клунок:
Зжер нацменів, не їда —
З того наслідок — біда:

Як запре, то й не зіпнеш,
З болю м:сця не найлеш,
А ще г'ріше є пещастя,
Коли вхолить «швидка Настя».
А найгірше, що він їх
«Пережрать» не всилі всіх.

Це проблеми не одного
Лиші Ілліча Второго,
Бо на цю тяжку хворобу
Від колиски аж до гробу,
Де б не жили на Землі,
Всі хворіють москалі.

Панько Незабудъко

У ШКОЛІ

— Скажи, Івасю, «штані» це одніша чи множина?

— Угорі одна, а внизу множина — відповів Івась.

НЕПОРОЗУМІННЯ

— Звідкіля тобі спало на думку ізвати свого пса «Лайдак»?

— Не уявляєш собі, скільки через цю назву маю тепер потіхи. Як на вулиці крикну «Лайдак!», зразу кілька підадуться осіб оглядається.

ЕРЗАЦЛОГІКА

Колись давно, коли ще світ був на низькому цивілізаційному рівні, була одна логіка. Наприклад, коли хтось, вказавши пальцем на біле, казав, що це біле, а не чорне, ніхто йому не перечив, бо кожен знов, що біле є біле, і не може інакше бути. Але згодом, коли людина чим раз вище підносилась вгору, ступаючи по щаблях драбини - цивілізації, логіка почала вироджуватись в ерзацлогіку, тобто, в підмінку, і сьогодні ми вже маємо різні її види. Наприклад, — комуністична логіка, — вперто всім і вся доказує, що комунізм найкраща суспільно-політична система; що колгоспна злидота і пролетарські недостатки — це «рай на землі»; що московсько - большевицький намордник — народна демократія; що московський геноцид над поневоленими народами — це соціальна дружба, а далі: анексія — поміч, підготовка до війни — це боротьба за мир, брехня — це правда і т. д.

Інша ерзацлогіка, ліберально - демократична доказує, що свобода неподільна, тобто, що нею повинні б користуватись всі народи й кож на людина зокрема, і в той час, тихо заперечує її поневоленим Москвою народам і крізь пальці дивиться, що московський імперіалізм над ними вправляє. Згідно цієї «логіки», західні демократи аж зі шкіри вилазять, щоб чим будь допомогти в розбудові московсько - комуністичної імперії, а тим самим натягнути собі самому шнурок на шию. Коли Москва, як та язиката баба, паплюжить їх від ніг до голови, то вони соромливо мовчать,

мовляв, щоб її ще більше не роздражнювати. Згідно цієї «логіки», москалі можуть заробляти грубі мільйони доларів на американській пшениці, арабській нафті, чи на обміні свого рубля на доляра. Йдучи за нею, їхні президенти ставлять, як рівного собі советського компартгенсека чи інших, меншого калібра генсеків.

Ця псевдологіка страшно не любить принципіальності. Згідно неї, американські ліберали помагали Ф. Кастро повалити Батісту. Опісля не допустили до повалення Кастра, а тепер, як той Гаврило, пробують крутити колеса навпаки в напрямку нав'язання з Кастром добрих взаємовідносин. Ось, недавно два сенатори зробили собі півофіціальну прогулку на Кубу і, вернувшись, всіх переконують, що, мовляв, Кастро вже не є гостро наставлений до Америки, як раньше, бо у своїй промові лаяв її лише пів години, а раньше було щонайменше три години присвячував лайці американців. Тут мається справа аналогічно, як з тим московсько - царським солдатішкою, який хвалився перед своїми товаришами, який то його фельдфебель став добрий, бо виляяв його сьогодні лише три рази, а раньше це робив безліч разів.

Ватиканська ерзацлогіка має найбільш хиткі основи. Вона, наче той домик, побудований на піску. Згідно неї, можна во ім'я Христа, вестя всякі неморальні шури-мури з представниками Люципера на землі — московськими большевиками. В ім'я отих шурів-мурів, можна віддавати на поталу нехристам віруючих

Зі Світлим Празником Великодня
в і т а е м о

всіх Друзів нашого видавництва
та бажаємо їм словення їхніх
задумів і побажань.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

В-во Ю. Середяка

християн, лояльних папі римському. Можна вповні ігнорувати цих лояльних вірних і на їхнє горе і благання помочі не лише заплющувати очі, але й затикати також вуха. Можна мріяти про навернення Сходу і одноразово допомагати атеїстам того Сходу в їх поході проти вільного світу?

Українська псевдологіка також варта уваги. Вона також вже безліч разів веде справи навпаки, навиворіт, догориногами і, як лише хочете, але не так, як повинно б бути. Ось класичні приклади цьому: Співаємо до знути після кожного Богослуження — «Боже, нам єдність подай!», і також до знути обчулюємо собі взаємно чуби. Дехто так почав «логічно» думати, що додумався, що УССР — це держава українського народу, ще й переємниця УНР. Не бракує й таких, що, згідно своєї псевдологіки підсовують поради припинити боротьбу за незалежність України. Порядком такої «логіки», коли, наприклад, КУК в Канаді виносить рішення, щоб бойкотувати Дмитра Гнатюка, не як співака, а як представника большевицької влади (він же член ВР СССР), то деякі наші гурра — демократичні газети весь час рекламивали його концерти.

Безліч таких фактів «ерзацлогіки» можна б навизбирувати в нашому політичному, громадському, культурному, науковому, а навіть й у церковному житті, але рямки фейлетону замалі, щоб їх усіх змістити. Вистачить й наведених, щоб від них людину занудило.

Панько Незабудько

— Він, поки закінчив медичні курси, був автомобільним механіком.

ЦІНА РАБСЬКОУ ПРАЦІ

Усусільнили тягло і ниви,
А людей обернули в рабів,
Щоб збирали Москві з поля жнива
Для її ненажерних ротів.

Натискають на плян виконання,
Ввели норми високі труда;
Ще накинули всім соцмагання,
Що рабів всіх у праці з'їда.

За надмірну працю в загоні
Пишуть ударникв там імена
На колгоспній дошки червоні,
А колгоспам дають знамена.

Хто за пляном завершив роботу,
Пишуть в облік рабам палички:
За роботу до сьомого поту
Із бубликів дають дірочки...

Пропори та кривавій дошки —
То заплата за працю рабів,
А про те не питают ні трошки,
Чи колгоспник в час праці поїв.

Та не всі тут, на Заході, знають,
Як совети там мучать людей,
А хто жив у їх хваленім «раю»,
Зна ціну їх убивчих ідей.

Лев Пилипенко

Марія Антуанетта була відома непересічною красою. Тому й нічого дивного, що багато тодішніх мужчин захоплювалось її гарним личком, а на королівському дворі її прямо обожали.

Одного разу під час урочистого прийняття, королева була в товаристві чужоземних послів. В часі розмови англійський посол сказав, жартом, що він має портрет найгарнішої жінки світу. Очевидна річ, така вістка заінтригувала королеву й вона попросила посла, чи не міг би він показати їй цей портрет.

Звичайно, посол погодився і наступного дня прислав невеличкий пакет. Марія Антуанетта зацікавлена бажанням якнайскоріше піznати свою уявлену суперницю, розкрила пакет. Яке ж було її здивування, коли побачила, що в пакетику було невеличке дзеркальце.

— ** —

Коли померла дружина Себастіана Баха, його приятелі надіслали чимало вінків і квітів. Обслуга похо-

ронного заведення хотіла запитати Баха, де, властиво, примістити таку скількість квітів, але Бах, пригноблений смертю подруги, шукав розради в музиці; він сидів при фортепіяні й компонував нові твори. Коли закінчив грati, один з прислуги запитав:

— Маєстро, що зробити з квітами?

— Бах, очарований звуками музики по хвилині відповів:

— Запитайте про це мою дружину.

— ** —

Джордж Сіменон писав свої новелі з великою швидкістю. Коли писав 158 з-черги новелю, зателефонував якраз один його приятель.

— Зараз не можливо з ним говорити, — відповіла дружина Сіменона. — Він тепер пише, і я не можу йому перебивати в праці.

— Нічого не шкодить, — відповів приятель. — Я зачекаю при телефоні аж він закінчить свою чергову новелю.

— ** —

Якщо б порожні голови бурчали так як порожні шлунки, багато людей були б уважливішими в разговорах.

Завдяки допомозі капіталістичною світу, Камбоджа і Півд. В'єтнам «визволені» так, як колись була «визволена» Україна...

В Советах уже панує повна демократія...

НАЩО ПРОДУКУВАТИ?

В Советському Союзі значно обнизилась продукція ліжок. На господарчій нараді в Москві питают про цю справу начальника фабрики. Той відповів:

— Ліжок нам не треба! Небіжчики сплять на кладовищах, герої сплять у Кремлі, студенти сплять на лекціях, колгоспники сплять на соломі, робітники сплять на мітингах, а вороги народу ліжок не потребують, бо вони не сплять ніколи!

БРАТНЯ МОВА

Перед приїздом Брежнєва до Києва, директор одного київського універмагу, щоб доказати, що в універмазі стільки товарів, що він навіть запрошує людей купувати — казав порозівішувати в універмазі великі написи: «Купуйте всі — ціни приступні!»

Приїхав Брежнєв, зайшов до універмагу й побачивши написи почав кричати:

— Что это такое? В Советськім Союзі приступні цен нету! Арештувати сейчас директора!

По-московському: приступні — злочини, приступні ціни — злочинні ціни.

ПОРЯДОК НАЙПЕРШЕ

— Моя дружина дуже любить порядок?

— Справді?

— Так. Колись тут уночі я вийшов до лазнички, а як вернувся, то мое ліжко було вже застелене.

АМАТОР ТЕЛЕВІЗІЇ

— Звідки ти, Мошку, телевізора несеш? — питаеться Хайм.

— А, знаєш, зайшов я до Сари... Випили чаю, поговорили, пожартували, випили коньяку, а далі Сара скинула халата і каже: «Бери в мене, Мошку, все найдорожче!» Ну, то я і взяв телевізора.

**

ТОЧНИЙ ГРИЦЬКО

Мама дала Грицькові два фунти й каже:

— Купи за одного фунта шинки, а за другого ковбаси.

За пару хвилин Грицько повернувся без нічого.

— Що сталося, Грицуно, — питает мати. — Може загубив гроші?

— Ні, мамо, не загубив. Але фунти помішалися і я не знав, за котрого купити шинки, а за котрого ковбаси.

**

ДОВГИЙ ЛИСТ

— Ти чому відписуєш щось із газети? — запитує чоловік жінку.

— Та пишу листа бо вуйка.

— То чому відписуєш з газети?

— Бо вуйко читає тільки початок і кінець, а дуже тішиться, коли я пишу доєгі листи.

**

З КИЇВСЬКИХ ЖАРТІВ

— Де тепер твій брат?

— Ходить на курс брехунів.

— Що за дивний курс! На що ж йому це, як він уже давно прошов курс у партії?

**

Кастро відчуває брак життєвих заштриків...

УКРАЇНСЬКА КОМЕТА

Багато шуму між нашими політиками з національних бар, центрів нашого політичного руху на землі Вашингтона, наробила поява комети «Когутик».

Власне --- не сама комета, але її хвіст!

Недавно один з наших генералів з Відня надіслав листа, а в ньому стоїть чорне по білому: «Хотів би запитати вас і ваших друзів по барі про найновішу комету «Когутик», що має синьо-жовтий хвіст. Астрономи скликали нараду: чому хвіст синьо-жовтий? Досі комети бували золоті й мали такі ж золоті хвости. Рада в раду --- і всі дійшли до переконання, що ця комета є з іншої молочної дороги, бо у нашій молочній дорозі немає синіх складників. Тому я думаю, що комета «Когутик» принесла з світів наші праці, що для мене є доказом, що не забаром Україна стане самостійною державою. А що ви думаете? Зробіть нараду з вашихми друзями в національній барі та й повідоміть мене, що врадили?»

Цей лист з великими надіями на скору нашу самостійність «забив мені здорового цвяха в голову». Я не міг відмовити проханню мого колишнього коменданта, і найближчої суботи прочитав його листа моїм «соузникам» в барі. Враження

було просто потрясаюче, що виявилося в масовому «висушуванні» чарок. Однаке скоро виявилося, що не тільки між ученими, але й між «соузниками» в національній барі думки бувають поділені.

Виявилося, що не всі чули про таку комету. Деякі щось ніби й чули, але про її хвіст не мали ніяких інформацій. Один «кометознавець» запевнив, що сама комета невелика, але її хвіст доходить до 12 мільйонів миль. І тепер уявіть собі: синьо-жовтий хвіст на 12 мільйонів миль. Яка пропаганда української спраги! --- з найбільшим ентузіазмом виголошуєв інший. Тут, розуміється знов закружляли чарки, бо знайшлися і такі, що бачили саму комету, але не могли пригадати собі, чи вона взагалі мала хвіст.

Почалися навіть суперечки, чи дійсно хвіст був синьо-жовтий, чи, може, жовто-блакитний... Тому інчого дивного, що дискусія про комету тягнулась до пів до другої години...

Але один з нашої братії, такий, що «все ліпше знає», витягнув листа й каже:

— Люди добри! Власне, дістав я листа з Маямі на Флориді, а там пише мій кум, що в Маямі поширилася була така чутка, що цю комету назвали так по-українськи на

честь нашої популярної веселої поетки аж з Австралії — Зої Когут, що мала прилетіти до Маямі, по дорозі до Аргентини, але десь по дорозі застригла з браку бензини.

«Соузники» в барі були просто «застрілені» таким феноменальним відкриттям. Для всякого слухаючиши це по чарці та всі ногодилися, що ця «українська комета» віщує нам велику «благодість». А ви як думаете?

Ганджа Андібер

ЖОВТА НЕБЕЗПЕКА

В малому містечку «суворенної» УССР в родині партійного активіста народилася четверта дитина. Голова парткому прийшов з пляшкою самогону, щоб побажати батькам щастя-здоров'я.

— Гадаю, що п'ятою дитиною буде син! --- каже, сміючись, голова.

— О, що це, то ні! Більше дітей не матимемо, --- заперечив батько.

— Чому ж? Не забувайте, що Советський Союз потребує більше і більше громадян, а ви що, проти пляну?

— Ні, не проти, але це ще Микита Сергійович сказав, що кожна п'ята дитина, яка народжується, є китаєць.

— Ну, більший ви чоловік, як ви ще дотепер вірите Микіті! --- відповів голова

КОМБІНАТОР

В крамниці помер несподівано продавець, Мошко. Власник крамниці посилає другого продавця, щоб той повідомив дружину покійника про цей сумний випадок, і просить, щоб зробити це в «рукавичках».

Продавець пішов, постукав у двері хати, де жив покійник. Вийшла жінка, і тоді продавець каже:

— Чи тут живе вдова по Мошкові?

— Пане, я ніяка вдова по Мошкові, я — жінка Мошка!

— Ну, ну, на скільки доларів хочете зі мною заложитися, що ви — вдова...

**

НЕ ВІДВАЖСЯ!..

Двох давніх друзів пішли до ресторану на вечерю. Коли кельнер приніс замовлені страви, один з друзів покликав кельнера й каже:

— Кельнер, бракує сіль!

— Сіль? Прошу дуже! — Він вклав руку в одну кишеньку штанів, витягнув коробку з сіллю, і подав.

За хвилину другий, покоштувавши вепровину, гукнув на кельнера:

— Кельнер! Бракує перець!

Кельнер підходить до столика, витягає з другої кишени штанів коробку, посипає перцем печеною і відходить.

Тоді той, що просив сіль, каже пошепки до того, що бажав перцю:

— Слухай, не відважся просити в кельнера оцту!

Вершок військової дисципліни...

ЕИ, ДА УХНЄМ!

«Виконати плян» чи діяти «по пляну» — це в Советах неписаний закон, який можна «натягати» як кому треба. З того й виходять дивовижні й парадокси, яких ніде у світі не зустрінете, але від чого ж, власне, є ССР?

Хоч звичайна платівка (з музикою чи співом) коштує в ССР приблизно одного рубля, то державне видавництво випустило мільйоновим тиражем платівки з... промовою Брежнєва на останньому з'їзді партії. І щоб трудящі СРСР не переплачували цю «продухту», видавництво почало продавати ті платівки по 25 копійок. Та кому цікаво слухати промову генсека? Ні кому! Хоч, правда, плян по випуску платівок виконано й перевиконано, а що трудящі не хотять купувати платівок з промовою Брежнєва, то на те знайшли черговий плян.

Те саме держ. видавництво випустило платівку з джазовою музикою. Маса людей кинулись купувати ту платівку, але згідно пляну, кожний покупець такої платівки повинен здати, як брухт, три інші платівки на підкріплення фонду випуску чергових платівок. Та ба! Звідкіля брати тих старих платівок? Але від чого совєтська практичність? Трудящі, мов на наказ, почали купувати платівки з промовою Брежнєва, щоб їх злати на брухт, і за те мати право купити собі платівку із джазовою музикою. І за пару днів не лише в Москві, але й у провінційних містечках забракло платівки з геніальним промогою геніального секретаря.

(Ба й ка).

Вовка, Лиса й Гусака,
Так одного ранку,
Привели їх до в'язниці
В московську Луб'янку.

Дивуються на це в'язні,
На їх не ймуть віри...
І питаютимуться у Вовка:
— За що попавсь, Сірий?

Вовк лапою заплакані
Утер свої очі,
Та у відповідь він каже
Якось неохоче:

— Та..., за звички аморальні...
Скакав в чужу гречку;
Був цілком я закохався
В колгоспні овечки.

— А мене, — тут Лис скривився, —
За дружнюю вдачу,
Бо щоденно заходив я
На фарму курячу.

— Лиш у мене, — Гусак каже,
Діла є критичні;
Закидають хулганство
В справі політичній.

Захищав свою я Гуску,
І виводок гусячий,
Бо хотіли всіх забрати
Разом в м'ясоздачу.

І в сутинці, що постала,
Тут скажу до дечі:
Я парторгові без жалю
Покусав геть плечі!

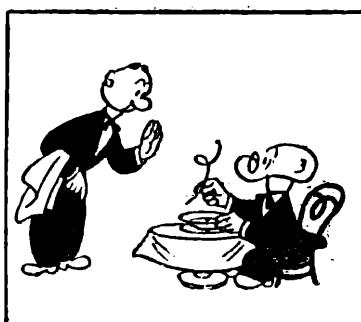
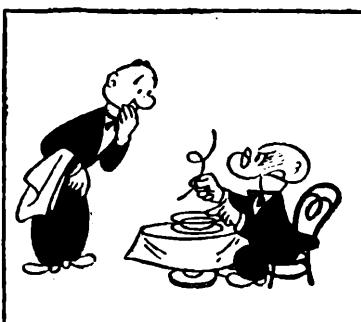
Шо ж мене тепер чекає?..
Бодай ис казати;
Доведеться у Луб'янці
Свій вік змарнувати!

10. X. 1974. Йосиф Било

Чи не геніально? Плян по випуску і розпродажу платівок з промовою Брежнєва виконано на повних 100 відсотків, а що тої промови ніхто не слухає — то яке діло тих, хто ті платівки продукував і пустив їх у продаж. Грунт, що «плян» виконано, промову Брежнєва розхопили у «два счети», і тепер треба буде лише дати за «плян» ордени.

Ей, да ухнем!

Пригоди Пилипа Недотепи:

КУТОК БЕЗ ГУМОРУ

Нам уже прямо неприємно писати про постійну звишку коштів друку. Але «Мітла» не користає з жодних допомог чи субвенцій, і тому кожна така підвишка заторкає випуск «Мітли». На початку цього року ми не підносili ціну передплати, ні календаря. Але ми змущені тепер це зробити, щоб втриматися, як то кажуть, при житті. Тому й заповідаємо, що підвишка так передплати на журнал, як і ціна календаря на 75 р. буде від 1-го липня 1975 р. Хто вже вплатив передплату і належність за календар або вплатить до дня 1-го липня ц. р., — в таких випадках підвишка не дійсна. Тому просимо всіх, хто ще до цього часу не сплатив передплати чи належності за календар (евентуально й інші заборгованості), хай це зробить якнайскоріше, та в цей спосіб омине зливі кошти на підвишку.

В-во Ю. Середяка

На пресфонд «Мітли» склали:

Вп. М. Гейниш, Клівленд, — \$3.50
Вп. Мирослав Гец, ЗСА — — \$2.—
Вп. М. Жук, Джерзи Сіті — — \$½
Вп. В. Патер, Торонто, — — \$3.50
Вп. Лев Марчишин, Судбури — \$3.50
Вп. Степан Зварич, Бс. Айрес 60 пез.

На новий держак для «Мітли» на збіркову листу ч. 152 зібрали

Вп. Микола Бесага з Філадельфії:

Вп. Мицюла Бесага — \$5.—; Вп. О. Палько — \$3.—; Вп. С. Прокопчук — \$5.—; Вп. В. Тисак — \$2.—; Вп. І. Остапович — \$2.—; Вп. Василь Труш — \$2.—; Вп. пані М. Харина — \$2.—; Вп. Д. Кіт — \$2.—; Вп. Б. Лужецький — \$2.—; Вп. Ю. Нагірняк — \$1.—; Вп. М. Мисишин — \$2, Вп. Омелян Барилка — \$1.—; Вп. І. Майчук — \$2.—; Вп. М. Майчук — — \$2.—; Вп. Лев Галас — \$3,—; Вп. Дем'ян Зазуляк — \$2.—; Вп. Осип Смочило — \$2.—; Вп. Іван Галас — \$2.—

Щира подяка збірщикам, п. Миколі Бесага, як і всім жертвоводам!

Советський «рай» зблизька:

Хроніка перманентного хамства

Вже майже пів століття появляється в Києві т. зв. гумористичний журнал «Перець», що «дає перцю» всяким советським держимордам, хамам, хабарникам, спекулянтам — очевидно — малого калібра, бо велики злодії з партійним квитком втішаються безкарністю. Ось про одного такого советського хама пише В. Чепіга, заст. гол. редактора «Перця» у фейлетоні під вищезгаданим наголовком ось що:

«Я ремонтував комбайн на полі радгоспу «Тарасівський», коли підіїхав гол. агроном т. Захарченко і,

Проект нового советського гербу.

«Новий Шлях» ч. 5/75 помістив спомин ред. А. Курдидика п. н. «Ген. д-р Роман Дашкевич — чергова втрата». Автор статті, кавалер великої фантазії, написав, що «Р. Дашкевич в 1912 році особистим трудом і на свій кошт зорганізував славетну II сотню УСС. Доброволець з тією сотнею до УСС він попав у перших боях у московський полон».

Треба ствердити, що Р. Дашкевич зорганізував у Львові Товариство Січові Стрільці ІІ, але до узброєння та умундурування Стрілецької сотні найбільше спричинився Клим Гутковський. Р. Дашкевич був покликаний до австрійської армії, до гарматного полку, і ніколи не був добровольцем УСС. Щось негаразд зі споминами у А. Курдидика! А писати фантазії про небіжчика — якось не те...

НОВИЙ ВИПУСК НАШОГО ВИДАВНИЦТВА

Панько Незабудько

ХОЛМСЬКІ УСМІШКИ

Гумористичні оповідання з життя українського народу на Холмщині в період царсько-московської і міжвоєнно-польської окупації.

Сторін 152 — Книжковий білий папір.

Мистецька обкладинка у виконанні
Ольги Пастухів

Ціна «Холмських усмішок»:

Аргентина — 20 н. пезів; Австралія — \$1.75;
Англія — 1 фунт; ЗСА і Канада — 3 дол.

LA ESCOBA

Cassilla de Correo 7

(SUCURSAL 7)

Buenos Aires

Rep. Argentina

Ілюстрований журнал гумору і сатири.

Виходить що-місяця.

Видає і за Редакцію відповідає Ю. Середяк

Ціна за 1 примірник ..... 2 н. пезі

Передплата за 1 рік ..... 25 н. пезі.

Передплата за кордоном:

Англія £1.50

Австралія ..... \$3.—

Бразилія ..... 20 н. кр.

ЗСА і Канада ..... \$4.—

В інших країнах рівновартість 4 американських дол.

LA ESCOBA

REVISTA UCRANIANA

DE HUMOR Y SATIRA

Aparece una vez por mes.

Director responsable:

Julián Serediak

Subscripción: (Ley 18.188)

Precio de ejemplar ..... \$2.—

Anual ..... \$25.—

Tall. Gráficos "Champion"

c. Mercedes 2163. Bs. As.

Передрук дозволений за поданням джерела.

нічого не кажучи, вдарив мене кулаком в обличчя і вибив зуба».

«Гол. агроном Захарченко бере без обліку з саду яблука... Він погрожував робітникам, що тому, хто скаже, що він брав із саду яблука, — буде бити в морду... Мене обзвів падлюкою та іншими непристойними словами...»

...І таки виклопотали Захарченко ві партійну догану, призначили директором у «Жернівський» радгосп. Робітницю, яка прийшла з особистим проханням, у шию виштовхав із кабінету, та їх їй зачиняючи двері, з розгону притис її ними до одівірка... Коли медсестра М. посміла була йому в чому заперечити — директор врізав її по обличчі...

«Я працював на тракторі в полі. Підіїхав Захарченко і почав мене лаяти, назвав мене сволотою, паразитом, обіцяв «видалити пузо», за махнувся, щоб ударити».

«У мене захворіла дочка (10 місяців). Поки я була в лікарні, а чоловік на роботі, директор наказав викинути наші речі з квартири.. На засіданні Захарченко кричав до мене: «Вийди, паскудо, з кабінету!

Подібних «історій» про одного лише Захарченка можна навести більше. Але таких Захарченків є в поне воленій Україні — тисячі! Вони надають тон цілому советському житті, вони незаступимі держиморди і без них сов. режим розлетівся б дуже скоро. Тому і таких Захарченків бережуть для оборони імперії.

Літописець